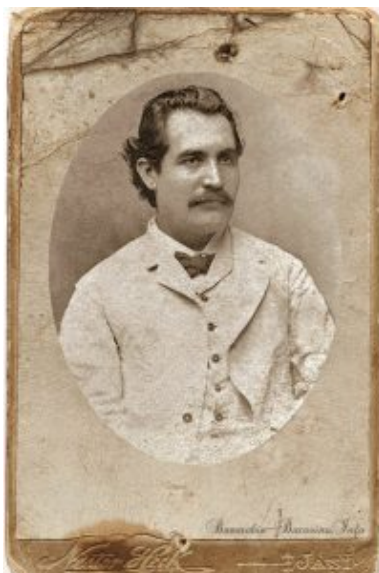

ALEGERILE ÎN FRANȚA – de Mihai Eminescu [3 ianuarie 1881]

Fotografie de
arhiva. Mihai
Eminescu de Nestor
Heck – 1884.
Basarabia-
Bucovina.Info

Lunea trecută era ziua fixată pentru alegerile în consiliul comunal din Paris. Pentru cele 80 de mandate cari sunt de dat s-au anunțat 211 candidați, dintre cari unul, cizmarul Gaillard – cunoscut ca arhitect al baricadelor Comunei – și-a pus candidatura în două cartiere deodată. Candidații se împart în 109 republicani, cari, deși partea cea mai mare este foarte radicală, recunosc încă cel puțin ca legitimă ordinea existentă, 58 socialiști, anarhiști sau colectiviști, 3 lucrători și 41 reacționari de toate nuanțele. Din cei 80 de membri ai ultimului consiliu municipal se prezintă 73. Se crede că mai mult de jumătate din ei vor fi realeși, iar restul va fi înlocuit sau prin persoane de aceeași direcțiune

sau prin comunarzi ca Trinquet, Protot etc. În fine, spre a corespunde dorinței exprimate de domnișoara Louise Michel, în lista candidaților intransigenți se află și un răposat, anume Nourrit, un revoluționar de la 1848 care în revolta din iunie a participat la omorârea generalului Brea și, fiind deportat, a murit acum câțiva ani la Cayenne.

Ultima depeșă din Paris aduce rezultatul alegerilor municipale. Cei mai mulți membri republicani conservatori din consiliu a fost realeși. Nu s-a ales nici un amnistiat sau vreunul dintre foștii membri ai Comunei. „Așadar Parisul e mai puțin roșu de cum s-ar fi putut crede”, zice o foaie vieneză.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro